

מטבת תענית דף כב

תנו רבנן לעולם יהא אדם רך כקנה ואל יהא קשה כארז
 מעשה שבא רבי אלעזר [ברבי] שמעון ממגדל גדור מבית רבו
 והיה רכוב על החמור ומטייל על שפת נהר ושמה שמחה
 גדולה והיתה דעתו גסה עליו מפני שלמד תורה הרבה נזדמן
 לו אדם אחד שהיה מכוער ביותר אמר לו שלום עליך רבי ולא
 החזיר לו אמר לו ריקה כמה מכוער אותו האיש שמא כל בני
 עירך מכוערין כמותך אמר לו איני יודע אלא לך ואמור לאומן
 שעשאני כמה מכוער כלי זה שעשית כיון שידע בעצמו שחטא
 ירד מן החמור ונשתטח לפניו ואמר לו נעניתי לך מחול לי אמר
 לו איני מוחל לך עד שתלך לאומן שעשאני ואמור לו כמה
 מכוער כלי זה שעשית היה מטייל אחריו עד שהגיע לעירו יצאו
 בני עירו לקראתו והיו אומרים לו שלום עליך רבי רבי מורי מורי
 אמר להם למי אתם קורין רבי רבי אמרו לו לזה שמטייל
 אחרך אמר להם אם זה רבי אל ירבו כמותו בישראל אמרו לו
 מפני מה אמר להם כך וכך עשה לי אמרו לו אעפ"כ מחול לו
 שאדם גדול בתורה הוא אמר להם בשבילכם הריני מוחל לו
 ובלבד שלא יהא רגיל לעשות כן מיד נכנס רבי אלעזר בן רבי
 שמעון ודרש לעולם יהא אדם רך כקנה ואל יהא קשה כארז .